

Ásóval a Keleti-tenger partján

Kék vászonruhát kapunk: kabátot, nadrágot, meg egy szép nagy gumicsizmát. A csizmába meg — kár, hogy ezt itthon nem vezeték be — kapca helyett kék posztólamuzszi. Majd szétoztattak bennünket három brigádba úgy, hogy estig nem is láttuk egymást. Vállalatunk (a Tenger- és Kikötőépítő Vállalat) intézi az egész tengerparton az efféle munkálatokat. Részben teljesen új partfalakat hoznak, részben még az itt-ott fellelhető háborús maradványokat javítják, bővítik. A mi munkahelyünk éppen ott volt, ahol előző

II. A munka

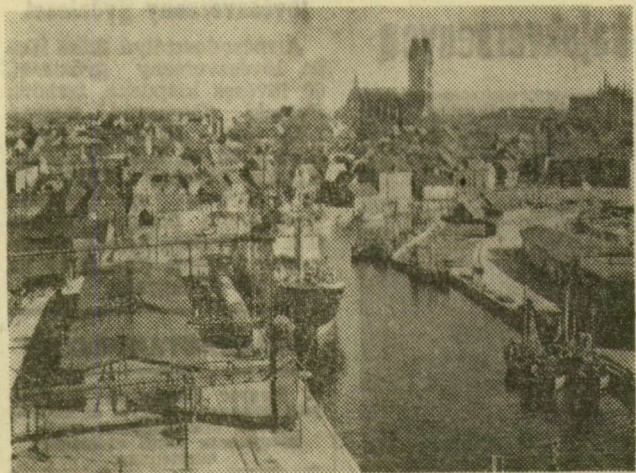
lyen is van külön büfé, ahol sört, üdítő italokat, kekszet stb. lehet vásárolni. Van azután olyan megoldás is, hogy egy idősebb bácsi sorbajárja a dolgozókat, felírja, ki mit akar hozatni, és a büfénél, vagy ha kell, a városban elintézi a bevásárlást. De sorolhatnánk még, hány meg hány apró jelével találkozunk a munkásokról való gondoskodásnak...

Magya a munkaintenzitás, a munka ritmusa körülbelül olyan, mint nálunk. Ott is van, amikor jobban meg kell fogni a dolog végét, máskor meg lehet jobban nézelődni. Munkája válogatja. Ami előnyük van ezen a téren, az a szerveztségük és a korszerű felszerelés. Hogy itt is egy példával illusztráljak, van egy olyan kis, körülbelül egy köbméteres dömpertük, ami rendkívül mozgékony, szűkebb utakon is elfér, tehát építkezéseknél szállításként kitűnően használható. Nálunk ilyen nem lehet látni. Vagy ott van a gumikerekes talicska, igaz, könnyen billen, de még így is nagyon sok hasznát veszik. Persze, mutattak még egyebet is, de ki győzne minden praktikus apróságot feljegyezni. Annál is inkább, mert — laikusok, s nem szakemberek lévén — azt figyeltük jobban, kik azok, akik a gépeket kezelik, milyenek is itt az emberek...

lyen is van külön büfé, ahol sört, üdítő italokat, kekszet stb. lehet vásárolni. Van azután olyan megoldás is, hogy egy idősebb bácsi sorbajárja a dolgozókat, felírja, ki mit akar hozatni, és a büfénél, vagy ha kell, a városban elintézi a bevásárlást. De sorolhatnánk még, hány meg hány apró jelével találkozunk a munkásokról való gondoskodásnak...

Akác László

(Folyt. köv.)

A kikötő, ahol dolgoztunk

nap vágyakozva sóhajtottunk fel — de jó volna itt dolgozni. Azaz mégsem egészen ott, hanem az öböl túlsó oldalán, egy hatalmas raktár tövében. Itt még csak épp a vizező pilonfal volt az öböl fenekére verve, meg egy másik vasbeton oszlopsor, 8—10 méterrel beljebb. A két fal között meg kisebb-nagyobb pocsolyáktól tarkáló latyak, összefoglaló nevén trutyimó vagy trutyimáték. Ezt kellett nekünk valami módon eltávolítani onnan, s az alul levő szilárd talajba jó derékig érő árkokat ásni a két falat összekötő ankerok, vasrudak számára. Amikor az építésvezető megmondta, hogy mit is kell csinálnunk — csak álltunk. Odafent két volt az ég, az öböl túlsó oldalán — ahol még előző nap mi is sétálgattunk — most tarka nadrágos lányok mentek, s egy hófehér kirándulóhajó éppen akkor úszott el mellettünk. Szóval így a munkánk elég keservesnek látszott. Aztán egymásra néztünk, Miklós Józsa belemerészkedett a latyakba, ami csodák csodája, csak fél lábszárig ért, és elkezdte dolgozni. Mindenkinek a saját módszere szerint. Egyesek kis csatornákat ástak, mások tárológödöröket, és a víz lassan fogy-ni kezdett. Úgy, hogy még aznap elkészült vagy tíz szabályos árok. Másnap már az előző napi tapasztalatokból okulva, még jobban ment a munka. És a második hét végére ki is ástuk az összes, nekünk szánt árkot. Akkor jötték a német kollegák. Héine meg a Kis Napóleon, ők beszerelték az összekötő vascsöveket — egy darabot alig bírtunk hantán jellemelni — mi betemettük. Hatalmas kövekkel erősítettük meg még a falakat, aztán jöhettek a földszállító dömperek, és a két fal közét teljesen feltöltötték a vasbetonozókkal. De ezt sajnos, mi már nem láthattuk, mert letelt a négy hét. Persze nem ment minden ilyen egyszerűen. Akadt olyan nap is, amikor hét-nyolc órán át kompresszoroztunk egy »véletlenül« elénk került vasbeton oszlopot, vagy sárban térdelve fűrésztünk egy hasonlóképp »véletlenül« kibukkanó deréknyi vastag gerendát. De azért mégis nagyon rossz volt otthagyni ezt a munkahelyet. — Pont most — mondtuk — amikor végre látszik is valamit! Es ahogy az utolsó nap, teli búcsúzó nosztalgiaival végignéztünk az egész jó száz méter hosszú terepen, kicsit összeszorult a szívünk. Sajnáltuk, hogy nem láthat-

lyen is van külön büfé, ahol sört, üdítő italokat, kekszet stb. lehet vásárolni. Van azután olyan megoldás is, hogy egy idősebb bácsi sorbajárja a dolgozókat, felírja, ki mit akar hozatni, és a büfénél, vagy ha kell, a városban elintézi a bevásárlást. De sorolhatnánk még, hány meg hány apró jelével találkozunk a munkásokról való gondoskodásnak...

Érdemes volt meghosszabbítani az üzletek nyitvatartási idejét

A módosított nyitvatartás tapasztalataiból

A lakosság kérésére Szegeden a megyei jogú városi tanács kereskedelmi osztálya még a tavasszal módosította az üzletek nyitvatartási idejét. Az új nyitvatartási rend készítése nem volt könnyű, a kereskedelmi osztály és a KPVDSSZ képviselőiből álló bizottságnak. Ugyanis a lakosság igényei mellett figyelembe kellett venni, hogy a kereskedelmi dolgozókat a törvényes munkaidőn belül foglalkoztassák. Külön gondot okozott az egymászkos, egyszemélyes boltok nyitvatartási idejének szahályozása. Mindezeket figyelembe véve készült el végül az új nyitvatartási rend. Az azóta eltelt hónapok tapasztalatai most mérte fel a kereskedelmi osztály. Mint ismeretes, az iparcikket árusító boltoknál a hétköznapi zárórát a belváros területén 18 órában határozták meg. Valamennyi

szombaton 14 óráig záró bolt zárórát 15 óráig hagyták jóvá. A felmérés szerint ez az intézkedés igen hasznosnak bizonyult. Vásárlásai során ugyanis a vevők elmondták, milyen jó, hogy a délután 4—5 óráig dolgozó is megvásárolhatják még a szükséges iparcikket. A legnagyobb sikere azonban talán mégis a szombati délutáni egyórás nyitvatartási idő meghosszabbításának volt. Intézkedett a bizottság a vasárnap nyitvatartó üzletek jobb áruellátásáról is. A trafikokban, szállodákban nagyobb választékban árusítanak ajándéktárgyakat, képes-levelezőlapokat, levélpapírokat. A tejellátás zavartalan biztosítása érdekében május 15-től szeptember 15-ig bezárólag külön vasárnap is üzemelő tejárusító boltokat állítottak be.

Az érdemet csak tetézi

Hogyan segíti a termelést a fémfeldolgozó pártszervezete?

Nem volt könnyű helyzetben a Fémfeldolgozó és Finommechanikai Vállalat a múlt hónapokban. Tavaly októbertől idén júliusig számtalan termék gyártását kellett átvennie a budapesti Fémlemezipari Művektől, mégpedig oly módon, hogy nem vallhatta kárát a folyamatos áruellátás. Az új cikkek: a gépjármű-rendszámtábla, a stoplámpa, a sportpresszó, a fűrészkészlet, doboz, s még vagy húsz másik, sok gondot, bajt okoztak, s okoznak még ma is. Mindenhol igaz, hogy a pártszervezet munkája első-sorban az üzem termelési eredményeiben ölthet testet. A fémfeldolgozó esetében ez kétszeresen érvényes. Nem sokat ért volna az általános politikai agitáció, ha a pártszervezet és a vállalatvezetés, a párttagok és a vállalat valamennyi dolgozója nem fog össze a nehézségek leküzdésére. Azóta már nincs szükség rá, hogy havonként minden apróságot megtárgyaló termelési tanácskozást tartassanak, értekezletet értekezletre halmozzanak, de a termelési partellenőrzésének gyakorlata ezekben a hónapokban olyan tapasztalatokkal gazdagodott, melyekről kár lenne lemondani, melyeket hasznosítani lehet a rendeződött körülmények között. Az is igaz viszont, hogy ezekben a hónapokban nem jutott idő olyan fontos kérdésekkel foglalkozni, melyek

ugyan nem függenek össze a napi termeléssel, de megmutatják annak összetevőit, a gazdaságosságát, termelékenységét és így tovább. Nem vették észre, hogy a termelés költségei növekednek, különösképpen az anyagköltség, s bár a termelékenység javul, a tartalékok sokkal több lehetőséget rejtettek magukban, mint amennyit eddig felhasználtak. Az állásidők alakulását nem figyelték, megelégedtek azzal, hogy a dolgozókat azonnal kézi munkára állítják át, ha a gépen már nincs több munka. A műszaki intézkedési terv — mely pedig a vállalat fejlődésére nézve döntő jelentőségű — csak nevében volt az. Tartalma csupán a beszerzendő gépek felsorolását adta, munkába állításuk várható kihatását már nem elemelte. Minderre külső vizsgálatoknak kellett fényt vetnie, mert a fémfeldolgozóban még a gépipari pártbarátokat sem kellett eddig különösebb visszhangot. Azt gondolták, hogy rájuk nem vonatkozik. Amivel elégedettek Láttható, hogy az elmondottakban nem olyasmiről van szó, amiben a pártszervezet tehetetlen volna. Csak a rossz anyagellátás tünik egyelőre megjavíthatatlannak. Pedig ebből sok zavar keletkezik még mostanság is, mert amikor a megfelelő lemezvas, vagy más anyag hiánya miatt késnek a szállítással, rendszerint kötbért kell fizetni.

Ha napi probléma adódik, akkor mindig használt a pártszervezet és a műszaki együttműködése. Mint utóbb például a sportpresszó gépeknél előforduló nikkellezési hibák kiküszöbölésével kapcsolatban. A raktározás következtében ugyanis apró rozsdafoltok ütöttek ki a nikkeltéreg alól néhány alkaltrészen, pedig ellene könnyű védekezni: ha vékony zsiradéktréggel vonják be, akkor nem árt meg neki a nedvesség. Egy időben többit foglalkozott a munkaversenyszervezésével a párt-, mint a szakszervezet. Ma már erre nincs szükség, de azért minden bizonnyal nem véletlen, hogy a vállalat egyetlen szocialista brigádjában hét párttag dolgozik. A pártszervezet kérésére elhatározták, hogy bevált módszereiket, jó tapasztalataikat átadják a többi, még a cím elnyeréséért tevékenykedő brigádnak. A versenyen, az újítómódon állandóan rajta tartják szemüket, csakúgy, mint a termelési tanácskozásokon, melyeken rendszeresen részt vesz egy-egy pártvezetői tag, s feljegyzi a hallottakat. Mindenre kiterjedő figyelem Bevált gyakorlat, hogy azokra a taggyűlésekre, melyeken a legfontosabb téma a termelés, a napi munka, meghívják a pártönkivűl vezetőket és a legjobb dolgozókat. A közelmúltban tartott taggyűlésen például három kérdés kapott különösebb hangsúlyt: az anyagellátás megoldása, a minőség javítása és az agitációs munka. Az előző már beszélünk. A második lényege az, hogy minden párttag legyen egy kissé mérő is, ne csak a saját, hanem a mások munkájának minőségével is törődjön. A harmadik feladat kitűzéség leginkább a gyenge anyagellátás miatt fontos: ha ugyanis az átmeneti nehézségekről időben tájékoztatják a dolgozókat, akkor a hamis mendemondáknak elejét lehet venni, s a bajt nem tetézik még nyugtalansággal is. Ha egy vállalat rosszul dolgozik, akkor a párttagok sem lehetnek elégedettek, még ha a termelésből derékasan ki is vették részüket, s nem az ő személyükön múlt, hogy nem sikerült a feladatokat teljesíteni. A fémfeldolgozóban megvan az alap ahhoz, hogy a pártszervezet ne csak egy-egy konkrét esetben szóljon bele a termelés dolgaiba, hanem ki-terjessze figyelmét a termelési belső szerkezetének alakulására is. Az érdemet csak tetézi, ha a vállalat újabb eredményeit a pártszervezet segítségével éri el. F. K.

Az iskola és a szülők kérése jogos

Napköziotthonos és raktározási nehézségek

Szegeden az új iskolai év kezdesével újabb gondok jelentkeztek. Köztudomású, hogy a városi tanács megszemenő gondoskodása nyomán évről évre nő, bővül a napközi otthonok befogadóképessége. Néhány iskolában valamennyi napköziotthonos igényt ki tudtak elégíteni. Így például a II. kerületben, a Zalka Máté és a gedői általános iskola kivételével valamennyi napközi otthonba jelentkező gyereket felvettek.

Százötvenből harminckettő

Sajnos, a belvárosi zsúfolt iskolákban más a helyzet. A Juhász Gyula iskolában például a nevelők és az igazgatóság előzetes felvilágosító munkája után — kérték a szülőket, hogy csak a legindokoltabb esetben kérjék gyermekük napközi otthonba való felvételét — is 150 jelentkező közül választották ki 32 gyereket. Az iskola

napközi otthona ugyanis 28 férőhelyes. De milyen ez a napközi otthon? Szűk, korszerűtlen. Ha a nevelő a szekrényt kinyitja, két padot és négy gyermeket kell elmozdítani. A váltás is sok gondot jelent. Az alsó tagozatos tanulóknak ugyanis a hét legtöbb napján fél 12-kor hagyják el tantermeiket. De ekkor még nem mehetnek a napközibe, mert ott a felsősök vannak. Ilyenkor összel vagy késő tavasszal még csak megoldás az udvari várakozás, de télen, esőben hol legyenek a gyerekek? Ebédli, vagy napközi? Az aprócska napközi otthon ugyanis egyben az ebédli funkcióját is betölti. Naponta 100 gyerek fogyasztja el itt — váltva egymást — ebédjét. S a napközi otthon lakói addig várnak. A tanács ugyan gondoskodott az iskola napközi otthonának és ebédlijének megfe-

lő berendezéséről. Nyolcvan gyerek részére a korszerű napköziotthonos bútor, az ebédli három nagy asztalával és székeivel a pincebőben és a padlason várakoznak. Nemcsak a napközi otthon probléma a Juhász Gyula Általános Iskolában. A gyakorlati foglalkozásokhoz sincs megfelelő műhely. Jelenleg a napközi otthon mellett egy kis termet neveztek ki politechnikai műhelynek. Tizennyolc csoportnak kellene itt felváltva dolgoznia. Sajnos, ez szinte lehetetlen, hiszen ehhez óránként kellene cserélni a fa- és a fém munkákhoz szükséges asztalokat. Érthető, hogy az iskolába járó gyerekek szülei naponként megjelennek az igazgatóságon, s temperamentumuknak megfelelően kérik, követelik gyermekeik napköziotthonos elhelyezését. S ilyenkor mindig szóvá teszik, hogy szemben az iskolával az ÜVEGÉRT Nagykereskedelmi Vállalat egészséges lakásoknak megfelelő helyiségben raktároz. Az iskola igazgatósága már többször fordult kéréssel az ÜVEGÉRT-hez, adják át az iskola részére a jó fekvésű raktárakat, ahol modern politechnikai műhelyt tudnának kialakítani, s az iskolában pedig a napközi otthon bővítési tudnák. A kérést mindig elutasították.

Az ÜVEGÉRT gondjai

Felkerestük mi is az ÜVEGÉRT igazgatóját, Telkes Györgyöt. Elmondta, hogy megérti az iskola kérését, de sajnos, ennek nem tud eleget tenni, hiszen a vállalatnak is raktározási gondjai vannak. Jelenleg is nagy értékű anyagot tárolnak az udvaron, s a részükre felajánlott iskolai pince nem megfelelő, de ha három vagy négy ehhez hasonló ajánlanának is fel, kevés lenne. Tehát nem tudják nélkülözni az iskola által kért helyiségeket. Pedig az iskola és a szülők kérése jogos és igen egyszerű. Megoldást kellene találni az ÜVEGÉRT raktárainak kiürítésére és azt átadni a Juhász Gyula Általános Iskola részére. Horváth Lászlóné

Szovjet filmhetet rendeznek hazánkban

Immár hagyománynak számít hazánkban, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója alkalmából megrendezik a szovjet filmek ünnepi bemutató sorozatát. Az idén november 8 és 14 között tartják Budapest és vidéken a szovjet filmhetet. A szovjet filmhéten megjelenik a budapesti és a vidéki filmszínházak vásznán a nálunk is jól ismert, kitűnő szovjet rendező, Jurij Rajzman filmdrámája, amelynek címe: Hátha mégis szerelem? Bemutatják majd az Iván gyermekkorára című szovjet filmet is, amelynek drámaisága és őszinte lírája nagy sikert aratott az idei velencei filmfesztiválon. A filmhét harmadik újdonsága az Elmentem a nap után című szovjet film. A szovjet filmhét eseményeire művészküldöttség érkezik hazánkba. A küldöttség tagjai részt vesznek több budapesti és vidéki bemutatón.